

Application of multiplex-PCR in *oxa* and *ndm* genes assessment and definition of antibiotic resistance pattern in *Acinetobacter baumannii* clinical samples

Atena Salman Hormati, Reza Yari*, Mohsen Mirzaee

Department of Biology, Medicinal Plants, Health and Food Security Research Center, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran

Abstract

Aim and Background: *Acinetobacter baumannii* is the cause of a wide range of nosocomial infections. Antibiotic resistance of this organism is a major challenge worldwide. The aim of this study was to identify *oxa* and *ndm* genes by multiplex-PCR and to determine the pattern of antibiotic resistance.

Material and Methods: This study was performed in a period of 8 months by collecting 25 bacterial plate isolates. Antibiotic susceptibility testing was performed on Müller Hinton agar medium by disk diffusion method. MPprimer software was used to design the primers. After data collection, the level of significance was assessed at $P<0.05$ using SPSS 22.

Results: Except for gentamicin, cefpime, ciprofloxacin and tobramycin, there is a significant relationship between resistance pattern and sensitivity. All *A. baumannii* isolates were sensitive to ceftazidime. Also, 20% of the isolates were resistant to imipenem, which are considered carbapenem-resistant isolates of *A. baumannii*. Of the 25 isolates studied, 5 isolates (20%) had *oxa58* gene, 5 isolates (20%) had *oxa23* gene and three isolates (12%) had *ndm* gene.

Conclusion: The high prevalence of antibiotic resistance genes in *A. baumannii* isolates emphasizes the need for a systematic program in the control and treatment of this pathogen and shows necessity for more attention from health centers in prescribing appropriate antibiotics. Multiplex PCR method is a sensitive and reliable method for rapid detection of resistance genes in *A. baumannii* isolates.

Keywords: *Acinetobacter baumannii*, Antibiotic resistance, Multiplex-PCR, Iau Science.

Corresponding author:

Department of Biology, Medicinal Plants, Health and Food Security Research Center, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran

Email: rezayari@yahoo.com

کاربرد مولتی پلکس PCR در شناسایی ژن‌های *ndm* و *oxa* و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در نمونه‌های بالینی/اسینتوباکتر بومانی

آتنا سلمان حرمتی، رضا یاری^{*}، محسن میرزایی

گروه زیست شناسی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی سلامت و امنیت غذایی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

چکیده

سابقه و هدف: اسینتوباکتر بومانی عامل طیف وسیعی از عفونت‌های بیمارستانی می‌باشد. مقاومت آنتی بیوتیکی این ارگانیسم چالشی مهم در سراسر جهان است. هدف این مطالعه شناسایی ژن‌های *ndm* و *oxa* با روش Multiplex-PCR و تعیین الگوی مقاومت دارویی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: مطالعه در بازه زمانی ۸ ماهه با جمع آوری ۲۵ ایزوله باکتریایی در پلیت انجام شد. حساسیت آنتی بیوتیکی بر روی محیط مولر هینتون آگار به روش انتشار از دیسک انجام گردید. جهت طراحی پرایمربا از نرم افزار MPprimer استفاده شد. سطح معنی داری با درنظر گرفتن $P < 0.05$ با استفاده از SPSS بررسی شد.

یافته‌ها: به جز جنتامايسین، سفپیم، سیپروفلوکسازین و توبرامایسین، ارتباط معنی داری بین الگوی مقاومتی و حساسیتی وجود دارد. همه ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی به سفتازیدیم حساس بودند. همچنین ۲۰٪ ایزوله‌ها به ایمی‌پنم مقاوم بودند که به عنوان ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی مقاوم به کارپاپن در نظر گرفته می‌شوند. از ۲۵ ایزوله تحت مطالعه تعداد ۵ ایزوله (۲۰٪) دارای ژن *oxa58*، ۵ ایزوله (۲۰٪) دارای ژن *oxa23* و سه ایزوله (۱۲٪) دارای ژن *ndm* بودند.

نتیجه‌گیری: شیوع بالای ژن‌های مقاومت آنتی بیوتیکی در ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی نیاز به برنامه مدون در کنترل و درمان این پاتوژن را تأکید کرده و لزوم توجه بیشتر مراکز بهداشتی را در تجویز آنتی بیوتیک مناسب نشان می‌دهد. روش مولتی پلکس PCR روشنی حساس و قابل اعتماد در تشخیص سریع ژن‌های مقاومت در ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی است.

وازگان کلیدی: اسینتوباکتر بومانی، مقاومت آنتی بیوتیکی، مولتی پلکس PCR، Iau Science.

مقدمه

اسینتوباکتر نوزوکومیالیس سه گونه غالب کلینیکی بوده که در اکثر موقع با عفونت‌های بیمارستانی در ارتباط هستند و لی/اسینتوباکتر کالکواستیکوس یک گونه محیطی می‌باشد که از آب و خاک جدا شده و هرگز در ارتباط با بیماری‌های کلینیکی جدی نبوده است (۳). اسینتوباکترها کوکوباسیل‌های گرم منفی، کاتالاز مثبت، اکسیداز منفی، غیرمتحرک و به اندازه ۱/۵-۱ در ۱/۵-۲/۵ میکرومتر می‌باشند. این باکتری‌ها در همه جای محیط و هم چنین محیط بیمارستان‌ها نظیر ونتیلاتورها، مرطوب کننده‌ها، کاترها و سایر تجهیزات پزشکی حضور دارند (۱-۴). اسینتوباکترها بر روی اکثر محیط‌های آزمایشگاهی از قبیل بلادآگار، تریپتیک سوی آگار و مک کانگی آگار در دمای ۳۷ درجه سلسیوس رشد می‌نمایند. این باکتری‌ها قادر به تخمیر لاکتوز نیستند ولی برخی از آن‌ها بر روی محیط مک کانگی آگار تولید رنگ ارغوانی یا صورتی ضعیف می‌کنند که این امر سبب می‌شود تا آن‌ها را به اشتباه به عنوان

اسینتوباکتر (Acenitobacter) در اوایل قرن بیستم توسط میکروبیولوژیست هلندی به نام Beijerinck تحت عنوان ارگانیسمی به نام میکروکوکوس کالکواستیکوس (*Micrococcus calcoaceticus*) جدا شده از خاک معرفی شد (۱،۲). چهار گونه اسینتوباکتر شامل اسینتوباکتر کالکواستیکوس، اسینتوباکتر بومانی (*Acinetobacter baumannii*)، اسینتوباکتر پیتی و اسینتوباکتر نوزوکومیالیس وابستگی زیادی باهم داشته و به سختی می‌توان آنها را از طریق ویژگی‌های فنتوپی متمایز داد. با این وجود اسینتوباکتر بومانی، اسینتوباکتر پیتی و

نویسنده مسئول:

گروه زیست شناسی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی سلامت و امنیت غذایی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران
پست الکترونیکی: rezayari@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۰۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۹

کلاولانیک اسید مهار می‌شوند و در باکتری‌ها سهم بسیار قابل توجهی را در مقاومت به کارباپنماهای به عهده دارند(۱۱). اگراسیلیناز *oxa-58* کارباپنمازهایی که در گروه D بتالاکتاماز قرار دارند، به عنوان اگراسیلیناز- β -lactamase-Type-oxa نیز نامیده می‌شوند، این آنزیم‌ها فعالیت هیدرولیز کنندگی شان بر روی کارباپنماهای، کمتر از متالو بتالاکتاماز (MBLs) می‌باشد ولی در صورتی که این گروه از ژن‌های *oxa* در مجاورت توالی‌های الحقیقی که به تأثیر پرموتی قوی آن‌ها می‌توانند بیان خود را افزایش دهند. مهم‌ترین گروه‌های آنزیمی در این خانواده شامل گروه آنزیمی *oxa-58* که ژن آن بر روی کروموزوم اصلی باکتری قرار دارد. انتقال افقی ژن‌ها توسط عناصر ژنتیکی متحرکی از قبیل پلاسمیدها، ترانسپوزون‌ها، اینتگرون‌ها و فازها صورت می‌گیرد و دلیل انتشار سریع مقاومت پادزیستی در بین باکتری‌ها به خاطر حضور این ژن‌ها فرعی می‌باشد (۱۲). متالوبتاکتاماز دهلی نو-1 آنزیمی است که باعث مقاومت باکتری‌ها در برابر طیف وسیعی از آنتی بیوتیک‌های خانواده کارباپنما است که پایه اصلی شامل آنتی بیوتیک‌های خانواده کارباپنما است که آنتی بیوتیک هستند. درمان عفونت‌های باکتریایی مقاوم به آنتی بیوتیک هستند. ژن *ndm-1* یکی از اعضای یک خانواده ژنی بزرگ است که آنزیم‌های بتا لاكتاماز را به نام کارباپنماز کد می‌کند. باکتری‌های تولید کننده کارباپنمازها اغلب در رسانه‌های خبری با عنوان " فوق باکتری " شناخته می‌شوند زیرا درمان عفونت‌های ناشی از آنها دشوار است. این نوع باکتری‌ها معمولاً تنها به پلی میکسین‌ها و تیگی سایسکلین حساس هستند. *ndm-1* اولین بار در ایزوله کلبسیلا پنومونیه (Klebsiella pneumoniae) از یک بیمار سوئدی با اصالت هندی در سال ۲۰۰۸ شناسایی شد. تشخیص ژن *ndm-1* به تعیین فنوتیپی فعالیت آنزیم بستگی دارد. این آنزیم‌ها به عنصر روی وابسته هستند و بنابراین به آنها متالو-بتا-لاكتاماز گفته می‌شود. مطالعات انجام شده وابستگی آن‌ها به روی و توانایی مواد شیمیایی شلاته کننده روی مانند EDTA در کاهش فعالیت آنها را نشان می‌دهد. مولتی پلکس PCR نوعی PCR است که دو یا چند توالی هدف را با افزودن بیش از یک جفت پرایمر و در یک مخلوط آزمایش، تکثیر می‌کند. با هدف بررسی چندین توالی در یک آزمایش همزمان می‌توان تمام فرآیندهای انجام گرفته در چندین تست را در یک آزمون خلاصه کرد. این تکنیک

یک باکتری تخمیرکننده لاکتوز گزارش نمایند(۵). اسینتوباکتر بومانی قادر به تجزیه قندهای گوناگون نظیر گلوکز، لاکتوز، مانوز، گریلوز، رامنوز و آراینوز و در نتیجه تولید اسید است، چندین مکانیسم برای تولید مقاومت اسینتوباکتر بومانی نسبت به کارباپنما ها را به شده است که می‌توان به تولید کارباپنماز شبه اکساسیلیناز، کاهش نفوذپذیری غشای خارجی توسط کاهش یا حذف بیان پورین های 29 و 33 KDa و تغییرات در پروتئین متصل شونده به پنی سیلین اشاره کرد (۶). از مهم‌ترین پتانسیل بیمایزایی اسینتوباکتر بومانی وجود ژن‌های مقاومت آنتی بیوتیکی در ژنوم آن‌ها می‌باشد. ژنوم اسینتوباکتر بومانی سویه AYE حاوی یک جزیره بیماری زایی الحقیقی موسوم به *AbaR1* می‌باشد که عدد از کل ۵۲ ژن‌های مقاومت دارویی را شامل می‌شود (۷). اما عواملی که در بیماری زایی اسینتوباکتر ها موثر هستند شامل پروتئین LPS، OmpA، پیلی، فسفولیپاز، سیستم-های ترشحی، وزیکول‌های غشا خارجی تشکیل بیوفیلم و سیستم کسب آهن با واسطه اسینتوباکتین هستند که نقش‌های آن‌ها به طور خلاصه نظیر القا آپوپتوزیس در سلول‌های میزان، فرار از پاسخ ایمنی میزان، رشد و نمو در سرم، فراهم نمودن آهن مورد نیاز برای بقا باکتری می‌باشند (۸،۹). بتالاکتامازها که دفاع اصلی باکتری‌های گرم منفی علیه آنتی بیوتیک‌های بتالاکتام هستند از خانواده آنزیم‌های هیدرولیتیک می‌باشند که با هیدرولیز آنتی بیوتیک‌های بتالاکتمی باعث تبدیل آن‌ها به مشتقات بدون فعالیت ضدباکتریایی می‌شوند. این آنزیم‌ها با شکستن حلقه بتالاکتم در پنی سیلین‌ها و سفالوسپورین‌ها موجب غیرفعال شدن آن‌ها و محافظت باکتری از اثرات مخرب این داروها در طی پروسه درمان می‌شود (۱۰). *oxa-23* به همراه *oxa-58* و *oxa-24* در گروه D بتالاکتامازهای هیدرولیز کننده کارباپنما ها قرار می‌گیرند. ژن *oxa-23* اولین بار از کشور ترکیه و سپس از کشور هند گزارش شد. باکتری‌های حاوی این آنزیم‌ها باعث مقاومت به سفالوسپورین‌ها و کارباپنما می‌شوند. از میان ژن‌های کد کننده مقاومت به کارباپنما، ژن *oxa-23* شایع‌تر بوده و از طریق انتقال افقی کسب می‌شود. این ژن امروزه در ایزوله های اسینتوباکتر بومانی از سراسر جهان گزارش می‌گردد. در ایران فراوانی *oxa-23* از ۷.۵۵٪ تا ۱۰۰٪ گزارش شده است. این آنزیم دارای فعالیت بسیار زیاد هیدرولیتیکی علیه اگراسیلین و کلوگراسیلین بوده به طور ضعیف توسط

۵۷ انجام شد (۱۴). از محیط‌های کشت BHB و بلاد آگار جهت رشد باکتری اسینتوباکتر و استخراج DNA آن استفاده شد. همچنین برای تعیین الگوی مقاومت دارویی از روش انتشار دیسک بر روی محیط مولر هینتون آگار استفاده شد. دیسک‌های آنتی بیوگرام جنتامایسین، سفپیم، آمپی سیلین، سفتازیدیم، سفوکسیتین، سفتریاکسون، سیپروفلوکسازین، توبرامایسین، ایمی پنم و تتراسایکلین از شرکت پادتن طب در بسته‌های استریل خریداری شد. در کلیه مراحل آنتی بیوگرام و تحقیقات مولکولی از سویه استاندارد اسینتوباکتر بومانی PTCC 1855 استفاده شد.

ب) استخراج و تعیین کیفیت و کمیت DNA استخراجی

به منظور استخراج ژنوم باکتری جدایه‌های اسینتوباکتر بومانی از دو کشت ۲۴ ساعته در محیط BHB و بلاد آگار استفاده گردید. طی دو روز متوالی و دو دوره ۱۸-۲۴ ساعته در دمای ۳۷ درجه سلسیوس بر روی محیط BHB و سپس بلاد آگار رشد باکتری به حداقل رسید. سپس با استفاده از روش جوشاندن و طبق دستورالعمل مراحل استخراج DNA انجام شد. سپس کیفیت و کمیت DNA استخراج شده بر اساس بررسی همزمان دو شاخص غلظت DNA استخراج شده (بر حسب میزان میکروگرم DNA در یک میلی لیتر) با کمک ژل الکتروفورز و نیز طیف سنجی (OD 260/280) بررسی شد (۱۵).

ج) انجام PCR و ژل الکتروفورز
پرایمرها و برنامه دمایی/زمانی PCR جهت شناسایی ژن های *ndm* و *oxa* در نمونه‌های مورد بررسی براساس داده های جداول ۱ و ۲ بهینه سازی شدند.

نخستین بار در سال ۱۹۸۸ و به عنوان روشی برای تشخیص جهش‌های حذفی در ژن دیستروفین مورد استفاده قرار گرفت. حضور بیش از یک جفت پرایمر در تکیک مولتی پلکس PCR باعث می‌شود که احتمال تشکیل پیوند هیدروژنی بین پرایمرها (در نتیجه تشکیل هترودایمرهای پرایمر) و یا بین پرایمرها و محصولات PCR افزایش یابد. این امر احتمال خطا و تشکیل محصولات زاید را افزایش داده و در نتیجه بازده تکثیر برخی از قطعات و یا همه آن‌ها را کاهش می‌دهد. این اتفاقات می‌توانند باعث هدررفت قابل توجه سرمایه و زمان شوند. در نتیجه سنتز پرایمرها در مولتی پلکس PCR باید بهینه سازی شود. هدف از مطالعه حاضر بررسی و شناسایی ژن‌های *ndm* و *oxa* با روش مولتی پلکس PCR و تعیین الگوی مقاومت دارویی ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی جدا شده از نمونه‌های بالینی می‌باشد که در نمونه‌های شهرستان بروجرد با استفاده از پرایمرهای اختصاصی انجام گردید.

مواد و روش‌ها

الف) جمع آوری و کشت نمونه‌ها

تعداد ۲۵ نمونه بالینی در پلیت تهیه گردید و در حداقل زمان به آزمایشگاه دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد منتقل گردید. این نمونه‌ها از بخش ICU بیمارستان‌های سطح شهرستان بروجرد جمع آوری شده بود. در کلیه مراحل پژوهش حقوق بیماران و کلیه پروتکلهای بین المللی اخلاقی با وجود استفاده از ایزوله‌های موجود در پلیت رعایت گردید. تعداد نمونه‌ها با استفاده از فرمول کوکران برای جمعیت فوق محاسبه گردید (۱۳). تست‌های بیوشیمیایی جهت تعیین هویت اسینتوباکترها به صورت کاتالاز مثبت، اکسیداز منفی و نیز آزمون PCR ژن-*oxa*-

جدول ۱. ژن‌های هدف و پرایمرهای به کار رفته در مطالعه به همراه اندازه امپلیکون‌های حاصل از PCR

نام ژن	توالی نوکلئوتیدی ($5' \rightarrow 3'$)	طول قطعه	
		امپلیکون	(bp)
<i>oxa-23</i>	AGTATTGGGGCTTGCT	۴۵۳	
	AACTTCCGTGCCTATTG		
<i>oxa-58</i>	ATGCAGCAACGAAGTGAAT	۲۲۳	
	CCCCAGCCACTTTAGCATA		
<i>ndm-1</i>	GCGAACACAGCCTGACTTT	۱۰۰۰	
	CAGCCACCAAAAGCGATGTC		

جهت مشاهده DNA استخراج شده و مشاهده محصول تولیدشده از تکثیر ژن‌های مورد نظر امپلیکون از الکتروفورز با ژل آگارز $1/5\%$ و $1/7\%$ با کمک رنگ Stain و در حضور DNA مارکر ۱۰۰۰ bp استفاده شد (Cat No. S-5090). (DENAzist

واکنش مولتی پلکس PCR در حجم ۲۵ ماکرولیتر و در ۳۵ چرخه دمایی لزمای طبق جدول ۲ در واکنش حاوی ۱mM MgCl₂, ۱X PCR بافر U, ۲ آنزیم Taq و dNTPs ۲۰۰ μM مولکول پیکومول برای هر پرایمر، ۲۰۰ μl از DNA الگو و انجام شد.

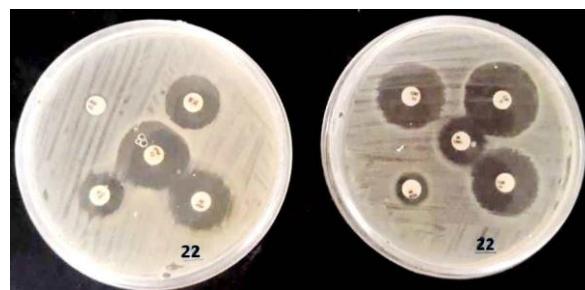
جدول ۲. برنامه دمایی/زمانی واکنش مولتی پلکس PCR جهت بررسی ژن‌های *oxa* و *ndm-1*

مرحله	دما	زمان
واسرشتگی اولیه	۹۵°C	۳ دقیقه
واسرشتگی در چرخه	۹۵°C	۳۰ ثانیه
اتصال	۵۸°C	۳۰ ثانیه
گسترش	۷۲°C	۴۵ ثانیه
گسترش نهایی	۷۲°C	۵ دقیقه

یافته‌ها

جنتاماسیسین، سفپیم، سیپروفلوکساسین و توبرامایسین، ارتباط معنی داری بین الگوی مقاومتی و حساسیتی وجود دارد ($P-value > 0.05$). همچنین نتایج نشان داد که همه ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی 100% به سفتازیدیم حساس بودند ($P-value = 0.00$). در ادامه 20% از سویه‌ها به ایمی پنم مقاوم بودند که به عنوان ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی مقاوم به کاربپنم‌ها در نظر گرفته می‌شوند.

۲۵ نمونه بالینی موجود در پلیت در مطالعه حاضر مورد بررسی قرار گرفتند که قبل از بیمارستان‌های سطح شهر بروجرد جمع‌آوری شده بودند. نتایج حساسیت آنتی بیوتیکی ایزوله‌ها که بر روی محیط مولر هینتون آگار و بر اساس معیارهای تفسیر CLSI سال ۲۰۲۰ به دست آمد که آنالیز آماری با استفاده از برنامه SPSS نسخه ۲۲ انجام گردید. سطح معنی داری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد. بررسی معنی داری نتایج طبق جدول ۳ نشان داد که به جز

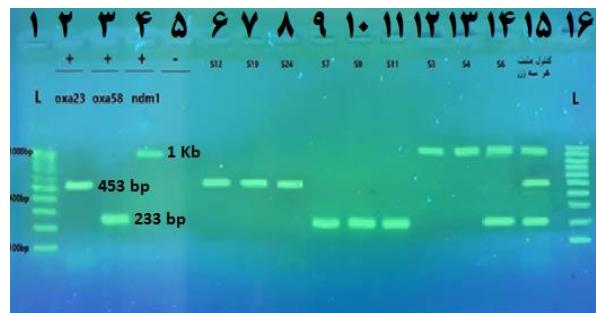
شکل ۱. تعیین قطرهای عدم رشد در آزمون کربی-باير ایزوله شماره ۲۲

جدول ۳. پروفایل آنتی بیوگرام ایزوله های تحت مطالعه و معنی داری مقاومت در سطح $P<0.05$

نام آنتی بیوتیک	تعداد (درصد) الگوی مقاومتی ایزوله ها			P-value
	حساس	نیمه حساس	مقاوم	
GM(Gentamicin)	۱۴(٪۵۶)	۲(٪۸)	۹(٪۳۶)	۰/۰۶
FEP(Cefepime)	۸(٪۳۲)	۵(٪۲۰)	۱۲(٪۴۸)	۰/۰۷
AM(Ampicillin)	۱۶(٪۶۴)	۱(٪۴)	۸(٪۳۲)	*۰/۰۱
CAZ(Ceftazidime)	۲۵(٪۱۰۰)	۰(٪۰)	۰(٪۰)	*۰/۰۰
FOX(Cefoxitin)	۱۳(٪۵۲)	۶(٪۲۴)	۶(٪۲۴)	*۰/۰۳
CRO(Ceftriaxone)	۶(٪۲۴)	۲(٪۸)	۱۷(٪۶۸)	*۰/۰۲
CIP(Ciprofloxacin)	۹(٪۳۶)	۲(٪۸)	۱۴(٪۵۶)	۰/۰۶
TOB(Tobramycin)	۱۱(٪۴۴)	۳(٪۱۲)	۱۱(٪۴۴)	۰/۰۸
IMP(Imipenem)	۲۰(٪۸۰)	۰(٪۰)	۵(٪۲۰)	*۰/۰۲
TET(Tetracycline)	۸(٪۳۲)	۴(٪۱۶)	۱۲(٪۵۲)	*۰/۰۱

۲۳، چاهکهای ۹، ۱۰ و ۱۱ ایزوله های دارای تنها ژن *oxa-23* و *oxa-58* و چاهکهای ۱۲ و ۱۳ ایزوله های دارای تنها ژن *ndm-1* می باشند. در چاهک ۱۴ ایزوله شماره ۶ وجود دارد که دارای هر دو ژن *oxa-58* و *ndm-1* می باشد. هیچ ایزوله ای که همزمان دارای هر سه ژن مورد نظر ما باشد در واکنش مولتی پلکس-PCR مشاهده نشد. چاهک شماره ۱۵ کنترل مثبت هر سه ژن مورد مطالعه می باشد (شکل ۲).

* به معنی $P<0.05$ و معنی داری مقاومت و یا حساسیت به آنتی بیوتیک مورد نظر می باشد. طی واکنش PCR محصولات واکنش با اندازه های ۴۵۳ bp، ۲۳۳ bp، ۱۰۰۰ bp در برخی نمونه ها مطابق شکل (۱) مشاهده گردید. جهت تعیین اندازه قطعات تکثیری از نشانگر مولکولی ۱۰۰ bp در چاهکهای یک و ۱۶ استفاده شد (ستون های L). چاهک های (+) و (-) بیانگر کنترل های منفی و مثبت می باشند. در کنترل منفی از واکنش فاقد DNA و در کنترل های مثبت از DNA حاوی ژن مورد نظر استفاده شده است. چاهک های ۶، ۷ و ۸ ایزوله های دارای تنها ژن

شکل ۲. ژل الکتروفورز ۱٪ آگارز امپلیکون های حاصل از تکثیر ژن های oxa-23 و oxa-58 و ndm-1.

بحث

(۲۰۱۶)، حجم نمونه و یا منشا نمونه گیری نتایج متفاوتی داشته باشد (۱۶). همچنین در مطالعه Poorabbas و همکاران که در سال ۱۳۹۳ انجام شد دریافتند که بیشترین مقاومت به آنتی بیوتیک های آمیکاسین (۶۵٪) و سفوتاکسیم (۶۲٪) و کمترین مقاومت به آنتی بیوتیک های پیپراسیلین (۴۸٪) و ایمی پنم (۵۵٪) مقاومت مشاهده شد. این نتایج با مطالعه حاضر تقریباً همخوانی دارد اما اختلاف اساسی در نتایج مقاومت به ایمی پنم که یک کاربافپن است می باشد. در مطالعه حاضر ۲۰٪ ایزوله های اسینتوباکتر بومانی مقاوم به کاربافپن شناخته شدند. از مهم ترین دلایل این اختلاف می توان به اختلاف در منطقه جغرافیایی و اختلاف در سال مطالعه و منشا نمونه گیری را نام برد (۱۷). به منظور بررسی وجود ژن های مقاومتی شامل oxa23، oxa58 و ndm-1 در ایزوله های بالینی تحت مطالعه از روش مولتی پلکس PCR استفاده شد. نتایج نشان داد که از ۲۵ ایزوله تحت مطالعه تعداد ۵ ایزوله (۲۰٪) دارای ژن oxa58، ۵ ایزوله (۲۰٪) دارای ژن oxa23 و ۳ ایزوله نیز (۱۲٪) دارای ژن ndm-1 بودند.

همسو با مطالعه حاضر، در مطالعه Mognier و همکاران در سال ۲۰۱۰ مشخص گردید که ژن oxa-23 یکی از شایع ترین ژن های رمزگذاری شده کاربافپن ها است که در سرتاسر جهان گزارش شده است و می تواند بر روی کروموزوم یا پلاسمید قرار بگیرد (۱۸). در مطالعه ای که توسط Manachanda در سال ۲۰۱۰ صورت گرفت مشخص شد که کاربافپن های کلاس (OXA) D یکی از مهمترین بتا لاكتامازهای طبیعی در اسینتوباکتر است که علت اصلی مقاومت به کاربافپن در این میکروگانیسم می باشد. این ژن ها در مناطقی مانند اسکاتلندر، اسپانیا، فرانسه، ژاپن، سنگاپور، چین، بزریل و کوبا مشخص شده اند. چهار گروه از آنزیم های هیدرولیز کربافپن کلاس D مثل

در دهه گذشته در خارج از کشور مطالعات مختلفی بر روی این ژن ها انجام شده است اما با توجه به ضرورت بررسی این ژن ها در ایران، اقدام به بررسی آن در نمونه های موجود در پلیت که قبل از بیماران بستری در بخش های ICU بیمارستان های شهرستان بروجرد جداسازی شده گردید. درمان عفونت های ناشی از این ارگانیسم دشوار است زیرا باکتری مقاومت ذاتی به عوامل ضد میکروبی و آنتی بیوتیک های موثر نشان می دهد. این مقاومت ذاتی به عوامل ضد میکروبی و مقاومت های چندگانه به دارو (MDR) که در نتایج مشاهده شد یک مشکل مهم و یک معطل بزرگ در درمان عفونت اسینتوباکتر بومانی به شمار می رود که سبب وخیم تر شدن وضعیت درمان عفونت های اسینتوباکتر بومانی در مراکز درمانی می گردد، بیماران مبتلا به این آسیبها در معرض خطر عفونت های بیمارستانی هستند، زیرا زخم های سوختگی محل استقرار باکتری های فرست Pseudomonas طلب از جمله سودوموناس آئروژینوزا (aeruginosa) و اسینتوباکتر بومانی می باشند. عوامل زیادی از جمله آنزیم ها، اگزو توکسین ها، سیدروفور و پروتئین های غشای خارجی در بیماریزایی این باکتری نقش دارند. از عوامل بیماریزایی مهم در این باکتری، وجود پروتئین های غشای خارجی مانند OmpA و پروتئین های دخیل در جذب آهن مانند BasD و BauA است (۱۳).

نتیجه گیری

در مطالعه ای که Babaie و همکاران در سال ۱۳۹۶ در شیراز انجام دادند نشان داد که از ۴۷۳ سویه اسینتوباکتر بومانی، اکثر ایزوله ها به خانواده سفالوسپورین ها (سفتیم، سفوتاکسیم، سفتازیدیم، سفترياکسون) مقاوم بودند و مقاومت و حساسیت به خانواده های مختلف آنتی بیوتیکی می تواند تحت تاثیر سالیان مختلف (سه دوره از ۲۰۱۰ تا

و *oxa-24* و *oxa-51* مشابه *oxa-58* در *oxa-23* اسینتوباکتر شناسایی شده است (۱۹). در مطالعه Kooti و همکاران در سال ۲۰۱۵ شیوع کم *oxa-58* در بین ایزوله های مقاوم در برابر کاربپنیم مشخص شد. در این مطالعه شیوع *زن* *oxa-58* را در شیراز (۰٪/۵)، در تهران (۰٪/۳) و در تبریز (۰٪/۳) اعلام شد (۲۰). در مطالعه Rezaei و همکاران در سال ۲۰۱۸ شیوع *زن* های *oxa* در بیمارستان های ۳ منطقه اصفهان اعداد متفاوتی را نشان داد، همه ایزوله های دارای *oxa-51* و *oxa-58* بوده و بیشترین فراوانی مربوط به *زن* *oxa-23* در ایزوله های مقاوم به کرباپنیم بود (۲۱). اختلافات مشاهده شده در مطالعات فوق با مطالعه پیشرو می تواند در نتیجه فاصله جغرافیایی، سال انجام مطالعه، منشا نمونه برداری و حجم نمونه باشد. همچنین تنوع ژنتیکی ایزوله ها در توانایی کسب فاکتورهای مقاومتی خارجی از قبیل کاست های *زنی*، اینتگرون و پلاسمید می تواند در الگوی منطقه ای آنتی بیوگرام تاثیرگذار باشد. به هر حال در توجیه این اختلافات علاوه بر موارد پیش گفته باید بر این نکته نیز اضافه نمود که نتایج حاصل از بررسی های اپیدمیولوژی در خصوص مقاومت آنتی بیوتیکی عوامل باکتریایی، همواره قابل پیش بینی نیست. همچنین امید است که این یافته ها پزشکان را به اینکه آنتی بیوتیک ها را با احتیاط بیشتری تجویز و اثرات آن را پایش کنند، تشویق کند تا یتوان این مشکل را کنترل کرد.

تضاد منافع

نویسندهای اعلام می دارند در تحقیق حاضر هیچ گونه تضاد منافع وجود ندارد.

سپاسگزاری

نویسندهای از مسؤولان آزمایشگاه تحقیقاتی بیولوژی سلولی و مولکولی دانشگاه آزاد واحد بروجرد کمال تشكر را ابراز می دارند.

منابع

1. Lin MF, Lan CY. Antimicrobial resistance in *Acinetobacter baumannii*: from bench to bedside. *World J Clin Cases*. 2014; 2(12):787-814.
2. Rossau R, Van Landschoot A, Gillis M, de Ley J. 1991. Taxonomy of Moraxellaceae fam. A new bacterial family to accommodate the genera *Moraxella*, *Acinetobacter*, and *Psychrobacter* and related organisms. *Int J System Bacteriol*. 1991; 41(2):310-319.
3. Safari M, Saidijam M, Bahador A, Jafari R, Alikhani MY. High prevalence of multidrug resistance and metallo-beta-lactamase (MbetaL) producing *Acinetobacter baumannii* isolated from patients in ICU wards, Hamadan, Iran. *J Res Health Sci*. 2013; 13(2):162-7.
4. Chuang YC, Sheng WH, Li SY, Lin YC, Wang JT, Chen YC et al. Influence of genospecies of *Acinetobacter baumannii* complex on clinical outcomes of patients with *Acinetobacter* bacteraemia. *Clin Infect Dis*. 2011; 52(3):352-360.
5. Zhang WJ, Lu Z, Schwarz S, Zhang RM, Wang XM, Si W et al. Complete sequence of the bla(NDM-1)-carrying plasmid pNDM-AB from *Acinetobacter baumannii* of food animal origin. *J Antimicrob Chemother*. 2013; 68(7):1681-1682.
6. Kyriakidis I, Vasileiou E, Pana ZD, Tragiannidis A. *Acinetobacter baumannii* antibiotic resistance mechanisms. *Pathogens*. 2021; 10(3):373-404.
7. Godeux AS, Svedholm E, Lupo A, Haenni M, Venner S, Laaberki MH, Charpentier X. Scarless removal of large resistance island AbaR results in antibiotic susceptibility and increased natural transformability in *Acinetobacter baumannii*. *Antimicrob Agents Chemother*. 2020. 21;64(10):1-20.
8. Lucidi M, Visaggio D, Migliaccio A, Capecchi G, Visca P, Imperi F, Zarrilli R. Pathogenicity and virulence of *Acinetobacter baumannii*: Factors contributing to the fitness in healthcare settings and the infected host. *Virulence*. 2024; 15(1):1-28.
9. Yao Y, Chen Q, Zhou H. Virulence Factors and Pathogenicity Mechanisms of *Acinetobacter baumannii* in Respiratory Infectious Diseases. *Antibiotics*. 2023; 12(12):1-21.
10. Ayoub Moubareck C, Hammoudi Halat D. Insights into *Acinetobacter baumannii*: A Review of Microbiological, Virulence, and Resistance Traits in a Threatening Nosocomial Pathogen. *Antibiotics (Basel)*. 2020. 12;9(3):119-148.
11. Evans BA, Amyes SG. OXA β-lactamases. *Clin Microbiol Rev*. 2014; 27(2):241-63.
12. Verma V, Testero SA, Amini K, Wei W, Liu J, Balachandran N, Monoharan T, Stynes S, Kotra LP, Golemi-Kotra D. Hydrolytic mechanism of OXA-58 enzyme, a carbapenem-hydrolyzing class D β-lactamase from *Acinetobacter baumannii*. *J Biol Chem*. 2011; 286(43):37292-37303.
13. Cochran WG. Sampling Techniques, 3rd Ed., New York, John Wiley and Sons, Inc. 1977, 442 pages.
14. Falah F, Shokohizadeh L, Adabi M. Molecular identification and genotyping of *Acinetobacter baumannii* isolated from burn patients by PCR and ERIC-PCR. *Scars Burn Heal*. 2019;5:1-7.
15. Lucena-Aguilar G, Sánchez-López AM, Barberán-Aceituno C, Carrillo-Ávila JA, López-Guerrero JA, Aguilar-Quesada R. DNA source selection for downstream applications based on DNA quality indicators analysis. *Biopreserv Biobank*. 2016; 14(4):264-270.
16. Babaei AH, Pouladfar G, Pourabbas B, Jafarpour Z, Ektesabi S, Abbasi P. Seven-year trend of antimicrobial resistance of *Acinetobacter* and *Pseudomonas* spp. causing bloodstream infections: A retrospective study from Shiraz, Southern Iran. *Jundishapur J Microbiol*. 2019; 30;12(4):1-8.
17. Poorabbas B, Mardaneh J, Rezaei Z, Kalani M, Pouladfar G, Soltani J, Shamsi-Zadeh A, Abdoli-Oskooi S, Saffar MJ, Alborzi A. Nosocomial Infections: Multicenter surveillance of antimicrobial resistance profile of *Staphylococcus aureus* and gram negative rods isolated from blood and other sterile body fluids in Iran. *Iran J microbiol*. 2015;7(3):127-135.
18. Mognier JC, Tsai PJ, Lee YC, Chen YC. Affinity capture of uropathogenic *Escherichia coli* using pigeon ovalbumin-bound magnetic nanoparticles. *Anal Chem*. 2008; 80(14):5425-5432.
19. Manachanda PH, Chen YC. 2010. Human serum albumin stabilized gold nanoclusters as selective luminescent probes for *Staphylococcus aureus* and methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*. *Anal Chem*. 2012; 84:8952-8956.
20. Kooti S, Motamedifar M, Sarvari J. Antibiotic resistance profile and distribution of oxacillinase genes among clinical isolates of *Acinetobacter baumannii* in Shiraz teaching hospitals, 2012-2013. *Jundishapur J Microbiol*. 2015; 8(8):1-6.

21. Rezaei A, Fazeli H, Moghadampour M, Halaji M, Faghri J. Determination of antibiotic resistance pattern and prevalence of OXA-type carbapenemases among *Acinetobacter baumannii* clinical isolates from inpatients in Isfahan, central Iran. Infez. Med. 2018; 26(1):61-66.